

разцветът на САНСКРИТСКАТА ЛИТЕРАТУРА в Индия започва чак през XI в. от н. е. Тук, изглежда, се сблъскваме с добре познатото ни хилядолетно хронологично изместване. Впрочем, „сан-скрит“ може да е просто „сан-скрипт“, тоест „свещено писмо“ или Свещено писание?

Освен че в Скалигеровата история на Индия зеят празноти с големина на столетия, тя е хаотична и объркана. „Равнодушието на брамините към всичко реално в миналото и в настоящето... Е ЗАЧЕРКНАЛО ИСТОРИЯТА НА ИНДИЯ ОТ ПАМЕТА НА ХОРАТА... За да възстановим историята и образа... на древна Индия... ние сме принудени да използваме съобщенията на гръцките географи, арабските пътешественици... **НЯМА НИТО ЕДИН ИНДИЙСКИ ИЗТОЧНИК, ЦЕНЕН КОЛКОТО СЪОБЩЕНИЯТА НА ЧУЖДЕНЦИТЕ**“ [433], с. 180. От това следва, че Скалигеровата история на Индия изцяло зависи от Скалигеровата хронология на Рим и Гърция и като нея ще трябва да бъде преразгледана.

Ето как историците характеризират ДИНАСТИЧНАТА индийска история: „Имената на отделните царе са ПОТОПЕНИ В ПРИЯТНИЯ СУМРАК НА ЛЕГЕНДИТЕ. НЕ РАЗПОЛАГАМЕ С НИЩО, КОЕТО ДА ПРИЛИЧА НА ДВОРЦОВИ ЛЕТОПИСИ“ [433], с. 192. Не е ясно защо „историческият сумрак“ им е ПРИЯТЕН. Може би защото им позволява по-свободно да си фантазират?

Скалигеровите историци поставят появата на прочутия „древно“-индийски епос „Махабхарата“ много преди началото на н. е. Но заедно с това историците смятат, че той се опира на „древно“-гръцкия епос. Отдавна е забелязан големият брой паралели между „Махабхарата“ и поемите на Омир [519]. Историците дори твърдят, че „индийците са преразказали Омир“ [520], с. 13. Ако наистина е така, датирането на „Махабхарата“ е пряко зависимо от датирането на поемите от „античния“ Омир. Ние вече посочихме данни, които доказват, че „антична“ Гърция е по-скоро Гърция от средните векове, а именно – XIII–XVI в от н. е.

В нашата книга „Новата хронология на Индия“ направихме подробен анализ на огромния епос „Махабхарата“ от гледна точка на новата хронология.